

In het seizoen 1997-1998 doen in totaal 45 teams van AFC'34 mee aan de competities van de KNVB. Ten opzichte van het seizoen ervoor betekent dit een groei van 2 teams. De groei betreft opnieuw de jeugdafdeling. Met name het aantal pupillenleden blijft flink toenemen. AFC'34 heeft nu 11 seniorenteams (5 zondag- en 6 zaterdagteams), 7 zaalvoetbalteams (2 heren veteranen- en 4 herenteams, en 1 damesteam), 10 juniorenteams (2 A-junioren-, 3 B-junioren- en 5 C-juniorenteams) en 17 pupillenteams (5 D-pupillen-, 7 E-pupillen- en 5 F-pupillenteams).

Lid van verdienste Wim Vogelzang samen met een van de nieuwe pupillen, zijn kleinzoon Riemer Vogelzang.

Was het vorige seizoen sportief gezien een uitmuntend jaar, het seizoen '97-'98 gaat, als het om prestaties, de boeken in als zeer matig. Van slechts één team is bekend dat het kampioen wordt, namelijk het zaalvoetbalteam Heren Veteranen 2. Zondag 1 heeft een goed seizoen, "tot en met de laatste wedstrijd deed het mee om het kampioenschap van de Hoofdklasse A".

Aan het begin van het seizoen '98-'99 dient zich bij AFC een nieuw fenomeen aan: voetbal voor geestelijk gehandicapten. De zaalvoetbalafdeling krijgt er dan een nieuw herenteam bij dat gaat deelnemen aan de G-competitie. Het G-team begint de competitie uitstekend en staat in december 1998 na 8 overwinningen "stijf" bovenaan.

In het jaarverslag van het seizoen '98-'99 kunnen we lezen dat de nieuwe bestuursvorm goed gewerkt heeft. "Met 5 bestuursleden vergaderen werkt snel en effectief."

Ondanks enige "kleine wrijfpunten" is er nog steeds sprake van samenwerking tussen AFC'34 en AZ. De A-, B- en C-junioren van AZ trainen op het complex van AFC en spelen ook nog steeds hun thuiswedstrijden op het complex aan de Robonsbosweg. De samenwerking met AZ is goed voor de uitstraling van AFC'34, ook financieel gezien is de samenwerking voordelig.

Toch gaat het financieel gezien opnieuw moeizaam met de vereniging. Het bestuur wil graag een reservepot opbouwen voor groot onderhoud, en daarom opent ad interim voorzitter Bart de Lange ("Ondanks naarstige pogingen om een andere voorzitter te vinden, is het ons nog niet gelukt.") in het clubblad van 27 februari een discussie over een drastische verhoging van de contributie: "Een verhoging van 50 % lijkt me heel normaal." Ondanks vele tegenreacties zet het bestuur het plan door en daarom wordt er op 25 mei 1998 een extra algemene ledenvergadering gehouden. In het verslag van deze vergadering lezen we: "De opkomst was verheugend groot. De grote zaal van de Hoef-Inn was helemaal gevuld." Verder in het verslag lezen we: "Uiteindelijk werd ingestemd met het bestuursvoorstel om tot een contributieverhoging van f 25,- per lid te komen, behalve voor de zaal- en de niet spelende leden). Dit zal de vereniging ongeveer f 15.000,- opbrengen, waarvan f 10.000,- wordt gereserveerd."

De nieuwe contributiebedragen zijn met ingang van het seizoen '98-'99 als volgt: pupillen: f 120,-, C-junioren: f 140,-, B-junioren: f 160,-, A-junioren: f 195,-, senioren: f 245,-, zaal: f 145,-, zaal + veld: f 120,-, niet spelend: f 90,-, donateurs: f 65,-.

In de jaarvergadering van 1998 laait na een rondvraag van Jos Besteman een andere (oude) discussie op, namelijk die van het al dan niet doorberekenen van de KNVB-boetes aan de betreffende spelers. Uit de notulen blijkt dat de meningen hierover (nog steeds) verdeeld zijn en dat het een moeilijk onderwerp blijft. Het slot van de discussie is toch opvallend: "Het bestuur heeft besloten dat de vereniging de boetes zal betalen."

Tijdens de jaarvergadering neemt de vereniging afscheid van secretaris P. Bakker, die één jaar de functie van secretaris heeft vervuld. Er wordt geen opvolger gevonden, hetgeen betekent dat bij AFC'34 in 1998 het 2e Secretarisloze Tijdperk ingaat.

In 1998 is er regelmatig enige kritiek op het clubblad. Het blad wordt door velen als saai ervaren. Het bevat veel sponsoruitingen, veel overzichten van wedstrijdprogramma's en uitslagen, en weinig echt vermakelijke stukjes. Een uitzondering hierop zijn de stukjes van en over het gezelligheidsteam Zondag 3. Regelmatig beschrijft "de P.R.-man" in de column "Uit de koker van het derde" de belevenissen van dit team. Dit jaaroverzicht wordt besloten met een deel van de column van 4 december 1998.

Zondag 8 november stond de wedstrijd tegen Uitgeest op het programma. Reeds op de heenweg voelden we nattigheid: de aanvankelijk aarzelende regen sloeg weldra om in een nauwelijks te stoppen hoosbui. De nieuwe tenues (sponsor: Vreeker gipswanden) bleken geenszins waterproof, zo bleek alras. In de rust had menig een het gevoel zojuist te hebben afgezwommen voor diploma-A, behalve David die helemaal geen gevoel meer had. In de eerste helft bleek Uitgeest geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. De al vroeg opgelopen achterstand was echter goeddeels op het conto van John te schrijven, die zich lelijk verstapte en weldra het bijltje erbij neer gooide. Later zou hij als grensrechter dit tafereel herhalen en gooide hij de vlag erbij neer. De stand werd snel gladgetrokken door een lucky schot van Pieter, waarna we als een stelletje natte honden de kleedkamer opzochten.

De tweede helft leek zich als de eerste te ontwikkelen, daar Uitgeest de bal al vroeg achter de verkleumde knuisten van invaller-goalie Erik had liggen, wiens presentie vooral gericht was op het op peil houden van het gehalte Hooglandjes. (Twee meter boven NAP.) Echter, deze achterstand werd in sneltreinvaart omgebogen in een 2-3 voorsprong door doelpunten van Joossie K. en Tsjeu la van Lingen.

Uitgeest stroopte de zwemvliezen nog maar eens op, en juist toen het Derde leek te verzuipen onder de druk, kwam de redding aangezweefd. Was het een vliegtuig? Was het een vogel? Neen, het was David alias Supergrover, die zichzelf gekatapulteerd had en een hoekschop van uitbinker Leon inkoopte.

Daarmee was de koek en zopie nog niet op, want Joost G. had het lekkerste voor het laatste bewaard: een balletje achter het standbeen langs á la Madjer, waarmee hij de eindstand op 2-5 bepaalde. Nat, moe en koud zochten we de kleedkamer op. Eenmaal opgedroogd was de vermoeidheid snel verdwenen. En tsja, koude kun je eruit drinken, nietwaar? Dus namen we d'r nog maar een op de overwinning. Bepaald grappig was het daarentegen, hoe Ben een en ander relativeerde: 'Dit weer kent geen winnaars.'

DE BANK VAN HET DERDE TEGEN UITGEEST..

VLNR HERKENT U : PATRICK REUS, CARINA VAN KERSBERGEN, WILFRED VAN KERSBERGEN EN SPELER/COACH EDWIN VREEKER